

PAULA BÂRSAN

Sâmburi și fructe

Fruit stones

Prefață și traducere
Preface and English version

Clelia Ifrim

CÎȘMIGIU
books

Cromatică legăturilor subtile

De la irizările transparente ale aripilor de libelulă, până la boabele galbene de porumb cules, sau până la albul velor dintr-un port, cartea Paulei Bârsan intitulată „Sâmburi și fructe” este un album integral de imagistică transpusă în cuvinte. Fluiditatea stelară a nopții cu nuanțe de albastru și negru, stă foarte bine lângă solaritatea primară a culorilor.

„Legea soarelui –
Înfășor încă o dată
Cordonul rochiei.”

Este un haiku de dragoste din cartea Paulei Bârsan și „cordonul rochiei” este o variantă a unui *obi*.

În cultura japoneză, *obi* are o mare însemnătate. *Obi* este brâul lat pentru kimonoul purtat de femei și este un accesoriu obligatoriu. Culoarea, mărimea, desenul țesut, materialul din care este făcut, sunt în funcție de anotimpuri, vârstă, ocazia unui eveniment sau a unei plimbări obișnuite... Dar întotdeauna sub el, se ascund 5 până la 7 cordoane, șnururi, simbolizând cele 5–7 culori solare. Desfacerea lor echivalează cu 5–7 rotiri ale soarelui și are o semnificație profund intimă. Haiku-ul Paulei Bârsan citat mai sus, amintește de o anumită ascultare solară și „cordonul înfășurat încă o dată” este o nouă legătură.

The palette of the subtle links

From the transparent light glimmers passing through the transparent wings of the dragonflies, that hold all the sun colours, to the yellow of the corn grains, or to the white sails in a port, the haiku book *Fruit stones* by Paula Bârsan is an integral album of image transposed into words.

The primary light of the solar colours can be set very well beside the starry fluidity of the night with its blue and black shades.

I loop once again
the cord of my skintight dress –
The Law of the Sun.

It is a love haiku from the book *Fruit stones* by Paula Bârsan and the girdle (cord) of the dress is a kind, a short version of an *obi*.

Obi is an obligatory belt of kimono worn by Japanese women. Its colour, shape and size, the drawing of the tissue, the fabric from which it is made, are in keeping with the season, the age of the woman, or the occasion of an event, or a walking in the park...

But, regardless of these all, under an *obi* there are five to seven cords, as a symbol of the sun colours. To take them off is like to five to seven rotations of the sun, with a profound intimate sense.

Amintesc în treacăt, și numai pentru demersul poetic al unei idei, un haiku celebru de poeta japoneză Hisajo Sugita (1890 - 1946), inclusă în cartea lui Ryu Yotsuya „Istoria Haiku-ului / Zece autori și poezia lor”:

„Dezbrac kimonoul.
Șnururile lui împletite
Mi-nconjoară corpul. ”

La distanță de ani, două poete se întâlnesc, vorbind în poemele lor despre același lucru, dar în mod diferit. Obiect de îmbrăcămintă, un *obi* sau un cordon, au substratul lor poetic.

Poemele haiku ale Paulei Bârsan sunt foarte picturale. De altfel coperta cărții, cu șuvițele ei de culoare, adevărate șnururi poetice, este ca un „ecou pictat” care se propagă în textul cărții, pe tot parcursul ei. O undă de lumina continuă, cu meandre sau liniară, se suprapune din când în când într-o „buclă” de timp și nodul temporal astfel format devine un scurt poem, adică un haiku:

„Baloane mănunchi –
Gândurile vechi se strâng
În nodul sforii.”

Temele cărții de haiku „Sâmburi și fructe,, sunt axate pe timp, culoare și sunet. Vechiul și noul se regăsesc ușor în imagini, în notele unei melodii, în „cântul sirenei” sau în nostalgia unei partituri de clarinet. Timpul, prin ordinea anotimpurilor – de semănat, de cules –, este un flux continuu de lumină, și de la „tipsia de argint a bunicii” până

The haiku quoted above speaks about a specific solar obeisance and the cord winding once again creates a new link. A passing thought remembers me, and only for the poetical sense of this idea, a well known haiku by the Japanese poetess Hisajo Sugita (1890 - 1946), from „History of Haiku / Ten haikuists and their work” by Ryu Yotsuya:

“I take off the dress hana-goromo.
Its varied braids twine
Round my body.”

Many years away two poetesses meet through their haiku writing on the same thing, but in a different manner. As a garment, an *obi*, a cord, belt, girdle, has its own hidden poetical meaning.

The haiku written by Paula Bârsan is a painting haiku. The cover of her book *Fruit stones*, with its streaks of colour, is an “painted echo,, spreading in the book on each page. A breath of continous light, linear or with meanderings, from time to time overlaps in a time loop, and so its temporal knot becomes a short poem, a haiku like this:

A sheaf of baloons –
one by one, old thoughts gather
in the knot of cord.

The subject matter of this book is a pivot of the seasons, time and colours. The old and new ones are lightly found in the images, in the note of a melody, in the song of a mermaid, or in the nostalgic music of a clarinet. Through its order of the seasons, the time is a continuous light flux, and

la tușele de acuarelă ale vieții trecătoare, el ține în mișcare „ora-vârtelniță”.

Nuanțele culorilor, legătura dintre ele, cer o privire atentă și o înțelegere specială. Mă întreb cum ar picta cineva acest haiku, cu nuanțe de gri închis, abia zărite în negrul nopții, și galbenul recoltei de porumb:

„Capcana goală
Lângă porumbul cules –
Șoareci în noapte.”

Șoarecii (gri) nu se pot vedea în noapte (neagră). Se aude doar foșnetul lor ascuns, venind spre recolta adunată în toamnă. Nuanțe de culori, culori de contrast, dar și un contrast între gol și plin.

Picturale până la „necuprinsul topit”, culorile germinative din sămburi își arată fructele în aceste haikuri. Ele își păstrează timpul verbal, acțiunea care generează „momentul haiku” intact. Este o carte ce declanșează imaginea și ecoul unei clipe efemere.

Șnururile poetice se desfac singure și „moliciunile de stea” dintr-un vas de pământ spart, se revarsă într-o clipă trecătoare.

Clelia Ifrim

from “the silver tray of the grandmother” to the water colour of the passing life, it pivots the “wheel-hour”.

The tinges of colours and the links between them ask a sight-reading and a special understanding. I wonder how it would be painted the following haiku with its tinge of dark grey, out of sight in the black of the night, and yellow of the corn cobs:

An empty trap left
near by the sweet-corn harvest –
mouses in the night.

It is a haiku of the colour shades, or contrast colours, but also a haiku of the contrast between a full thing and a void one.

The images, pictural up to “the infinite of the melting”, the germinative colours from the fruit stones fructify in the all haiku poems. They are keeping the verbal time and the present action caught in a haiku moment and start the echo of an ephemeral moment. Poetical cords and ribbons are undoing by themselves, and a “soft star” from a cracked earthen pot is overflowing in a passing moment.

Clelia Ifrim

Eoliene
Torc cerul fuior
Misterele plâng.

Wind mills is spinning
the sky into spindle streaks –
weeping mysteries.

Tremur de aripi –
Zborul de libelule
Nu se mai vede.

Tremble of wings –
the dragonflies on the way
are not more seen.